

העלאת הטבע. שיעור ב'

א. ההתקדמות אצל אוה"ע בימינו

1 שיחת ש"פ אחו"ק תנש"א:

- 1 יב. ע"פ הנ"ל, ש"גאולה" מעלה את עניני הגלות עצמם (ע"י עשי' מהם עצמם דירה בתחתונים), עד שדוקא העבודה בגלות
2 מביאה את הגאולה, הרי מוכן, שעניני העולם עצמו ואוה"ע עצמם (גם בזמן הגלות)¹ מסייעים (באמת) לעבודה דהבאת הגאולה
3 (כנ"ל).
- 4 ויש לומר, שבעמדנו בסוף זמן הגלות, סמוך להגאולה – בא הסיוע בגלוי יותר.²
- 5 וכפי שרואים בדורות האחרונים במיוחד, ויתירה מזה – בזמן האחרון, ובפרט בימים האחרונים ממש:
6 בדורות שלפני זה גרו (רוב) בני" במדינות שבהן היו מניעות ועיכובים וכו' (לא תקום פעמיים) לעבודת ה' בכלל.
- 7 משא"כ בדורות האחרונים³ – גרים (רוב)⁴ בני" במדינות שבהם מושלת מלכות של חסד, החל ממדינה זו (שבה נמצאים רוב
8 מנין ובנין דבנ"י), שמסייעת לבנ"י להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד – שיעשו את העבודה שתביא את הגאולה כפשוטה,
9 ואז גם המלכות (של חסד) תסייע לבנ"י לחזור לארץ ישראל⁵ (בלשון הכתוב: והביאו את כל אחיכם גו').
- 10 ובשנה האחרונה רואים איך שיחס זה לבנ"י התפשט במדינות נוספות, עד גם במדינה ההיא, שבה היו (עד לאחרונה) הגבלות
11 בנוגע לחירות בני" בעבודתם בתומ"צ וגם בנוגע ליציאתם ממדינה ההיא – וכעת נשתנה יחסם, שמתירים לבנ"י לקיים תומ"צ,
12 ומתירים לבנ"י לצאת משם (ללא ההגבלות שהיו פעם), ואדרבה – הם אף מסייעים לבנ"י לנסוע לארץ הקודש. מעין הכנה
13 להסיוע דאוה"ע שבנ"י יצאו מהגלות וילכו לארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלימה.
- 14 יג. נוסף⁶ על הסיוע הישר דאוה"ע לבנ"י – ישנם גם ענינים שבהם רואים איך שאוה"ע בעצמם עושים פעולות של טוב וחסד,
15 שמגלים עוד יותר שיש בעה"ב לבירה זו, כהכנה ל"והיתה לה' המלוכה" בגאולה האמיתית והשלימה,
- 16 לא כפי שהי' פעם, שדוקא עם ישראל (אע"פ ש"אתם המעט מכל העמים"), השלים בפועל את הכוונה דדירה בתחתונים,
17 ואחדות⁷ ממלכית אוה"ע התנהגו באופן אכזרי אחת אל השני, והתעסקו בעיקר בתועלת עצמן, או בכיבוש מדינות אחרות
18 וכיו"ב.

¹ דהיינו שבעצם, תמיד הי' כך.

² להעיר, שרוב הענינים דלהלן, הם ענינים כאלו, שאצלנו בדרך כלל מתקבלים הם כענינים של 'עולם כמנהגו נוהג', דהיינו ענינים של התפתחות והתקדמות האנושית כו'.

ועי' כ"ז בשיחת ש"פ שמיני אות י"א, וז"ל:

ע"י "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות" מביאים את הגאולה – כי הגם שנמצאים בעולם והסתר הגלות, עם כל המדידות וההגבלות הקשורות בזה (שבאות מבחי' גבורה), דוקא בכך טמון הכח להביא את הגאולה (מלכות שבגבורה).

וע"ד "כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר". ועד"ז – ע"י העבודה בעוני הגלות, אין עני אלא בדעת, מקבלים את העשירות האמיתית בדעת ועשירות בפשטות – בגאולה האמיתית והשלימה.

ועאכ"כ לאחרי שכבר עברו "ויצאו ידי חובה" כל המדידות וההגבלות ד"עוני" (בדורות שלפני זה), וכעת ישנה חירות והרחבה בפשטות ממלכות האומות, ויכולים ללמוד תורה ולקיים מצוות מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף.²

ומטעם זה (המעלה בעבודה בזמן הגלות)² – יהיו גם בגאולה שתי המעלות, הן מעלת הגאולה והן מעלת הגלות (המעלה דעבודה מתוך אתכפיא, ומתוך מדידה והגבלה, "מעוני").

³ דהיינו השינוי החילה כבר בדורות (או דור) שעברט.

⁴ לכאורה על כורחן רוב בני" היינו רק ממלחמת עולם השני' ואילך, דהיינו מזמן העברת אדמו"ר מהרי"ץ לארצה"ב (אלא שלפ"ז צע"ק לשון הסתמי "דורות האחרונים" ולא דור או ב' דורות האחרונים).

⁵ אף שהיה ע"י עניני שמי', נצרך לזה גם הסיוע של האומות.

⁶ מכאן ואילך השינוי בהנהגת אוה"ע בינם לבין עצמם.

⁷ הדיוק "אחדות" לכאורה היינו, שתמיד היו מלכיות של חסד.

1 מהענינים הגלויים שנתוספו בימים אלו ממש שבהם רואים איך שהעולם ואוה"ע מכינים ומסייעים בדרך לגאולה – ע"י ענין
2 הצדקה והחינוך, שני יסודות עיקריים בישונו של עולם, "לשבת יצרה":

3 ידוע ומפורסם (בכל הכתיב-עת) אודות המאורעות בימים האחרונים – שמדינה זו (המיוסדת על צדקה וחסד, כידוע) ניצלה את
4 חוזק כחה לסייע ולהציל אנשים במקום רחוק בעולם (הרחק ממדינה זו), אע"פ שעי"ז לא באה תועלת ישרה לתושבי מדינה זו:

5 מדינה זו שלחה ריבוי אנשים ואנשי חיל מצבאה לסייע לפליטים במקומות ההם, ביחד עם מזון ובגדים ורפואות. במקום
6 להשתמש במטוסים לעניני כיבוש, ובמקום להשתמש במזון ובגדים עבור אזרחי מדינה זו – משתמשים בהם להציל אנשים
7 אומללים, ובפרט ילדים קטנים, מהקור, עד מהיפך החיים.

8 ובזה רואים את הרחמנות דתושבי מדינה זו: כאשר הם שמעו וראו איך אנשים סובלים – הגם שאין הם קרוביהם, ואף פעם לא
9 היתה להם שייכות עמם – התעוררה מדינה זו לסייע להם. בהתאם לשיטה דמדינה זו בעניני צדקה, שמסייעים לאנשים בכל
10 העולם כולו, ואין מחכים אפילו לבקשת עזרה.

11 עד"ז ידוע גם שבימים האחרונים יצא מנהיג מדינה זו בהכרזה והוראה מפורטת בנוגע לחינוך הנוער. בהתאם לכך שכתחילת
12 נשיאותו הכריז ששאיפתו היא להזכר כ"עדרשושישען (חינוך) פרעזידענט", בגלל הפעולות והשינויים הגדולים לטוב שהוא
13 ינהיג בכדי לחזק את החינוך במדינה זו.

14 החידוש במאורעות האחרונים (בין היתר) מובן בפשטות: הגם שאצל בני"א אין זה חידוש, כיון שאצלם תמיד היתה ההנהגה ע"פ
15 התומ"צ, בענין הצדקה וחינוך וכו' – הרי זה מגלה עוד יותר שיש בעה"ב לבירה זו, שזהו היסוד האמיתי לצדקה וחינוך [וכמדובר
16 כמ"פ, שהצלחה אמיתית בחינוך תלויה בידיעה והכרה של הילד כבורא העולם ומנהיגו].

17 וכל זה הוא – נוסף על עוד כמה ענינים שקורים בהשגחה פרטית מדי יום ביום, הן בנוגע להכלל והן בנוגע לכל אחד ואחד
18 בעניניו הפרטיים – והכוונה בזה היא, שזה יגלה עוד יותר איך שהעולם מסייע לעשות דירה בתחתונים ולהביא את הגאולה,
19 [כולל – שבשבע האחרון מצאו בפינה נידחת בעולם אבנים טובות ומרגליות, ע"י ברכתו של הקב"ה [בדוגמת "והנשואם הביאו
20 את אבני השם ואת אבני המילואים לאפור ולחושן" (עבור בגדי הכהונה), שהעננים הביאום], והכוונה בזה היא – שמנצלים
21 זאת לקישוטי כלה, להוסיף בצדקה, כנ"ל].

(2) שיחת ש"פ וישב תשנ"ב, אות א':

22 יש השואלים: הרי הגאולה תלויה בכך שכל העולם יהי' מוכן לכך, לא רק אדם אחד או מספר אנשים, לא רק חלק אחד של העולם
23 – אלא כל העולם, שהרי הגאולה קשורה ותלויה בקיבוץ נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ, וגם בבירורן של אומות העולם בכל
24 הארצות.

25 היכן רואים – שואלים – שינוי בעולם, שהעולם כיום מוכן יותר לגאולה מאשר בדורות הקודמים?!

26 (שם אות ג'): עפ"ז מובן העילוי של דורנו זה לגבי הדורות שלפנ"ז. בדורות הקודמים לא היו בני ישראל מפוזרים כ"כ בכל
27 קצווי תבל כפי שהוא בדורנו זה. לא מיבעי בזמן שבית המקדש הי' קיים כשבני ישראל היו בארץ ישראל (וסביבתה), אלא אפילו
28 בדורות הראשונים של הגלות, התגוררו יהודים רק במדינות מסוימות, על כל פנים רק בחצי כדור העליון; משא"כ בדורות
29 שלאח"ז⁸ – התפזרו בני"א במדינות רבות יותר, עד גם בחצי הכדור התחתון (באמריקה וכו'), ובכל דור ודור נתוסף בזה עוד יותר,
30 עד לדורנו אנו – אשר בו יהודים מצויים בכל קצווי תבל ממש, והם מקיימים שם תומ"צ, ובאופן של התלבשות לפי מנהגי
31 המקום, ועד שהקימו וממשיכים להקים, מוסדות של תורה ומצוות בכל מקום ומקום לפי ענינו.

32 כשמתבוננים בזאת – אפילו לרגע קל – רואים את העילוי שבדורנו אנו לגבי הדורות שלפנינו, בזה שישנו הבירור והזיכוך של
33 כל מדינה ומדינה שבעולם.

34 וע"פ המדובר לעיל (וכמה פעמים), שלפי כל הסימנים, כבר סיימו את כל הבירורים, הרי מובן מדוע אוחזים כבר בשלב הגאולה.

ב. העלאת הטבע (משיעור העבר)

לקו"ש חי"ז (תזריע-פ' החודש) ע' 152 אות ז':

35 (הע' 55): ולהעיר מסה"מ תרע"ח (ע' פט) דגם נסים שאינם מלוכשים בטבע שבהם מתבטל הטבע, הנה "מה שמתבטל הוא רק
36 באותו הדבר שבו הוא הנס, אבל כללות העולם הוא בקיומו, א"כ ה"ז שבעולם מאיר גילוי אוא"ס שלמעלה מהעולם". וראה
37 בארוכה ד"ה נתת ליראיך תשי"ב, שלכן עי"ז נעשה רוממות הטבע גופא (מכיון שגם בעת הנס כללות הטבע הוא בקיומו).

⁸ לכאורה, כדמשמע ממ"ש להלן, שהכוונה לאו דוקא לדורות אלו האחרונים.

- 1 וי"ל דזה שהנס ("אוא"ס שלמעלה מהעולם") מאיר בעולם וטבע, הוא [לא מפני הבל"ג שבו שיכול להתפשט עד למטה מטה,
2 גם בטבע ועולם], כ"א גם] מפני שגם בהבל"ג ונס כלול "טבע" (וגבול) ככפנים. ולכן המשכת בעולם היא באופן שאינו משדרד
3 כללות הטבע רק "אותו הדבר שבו הוא הנס", שעי"ז נעשה רוממות הטבע.

ג. אור למעלה ממאור

ד"ה החודש תשמ"ז (מלוקט ב') אות ד'.

- 4 גם המשכת האור שלמעלה משייכות לעולמות היא ע"י צמצום. דמכיון שגם אור זה (שלמעלה משייכות לעולמות) הוא בבחי'
5 המשכה וגילוי, ולפני זה הי' כלול בעצמות המאור ממש [ובפרט שיש לומר שפירושו זה שהי' כלול בעצמות המאור ממש הוא
6 שהי' כלול בהעצמות שלמעלה⁹ מתואר מאור¹⁰], הרי מובן¹¹, דהמשכת האור שבבחי' גילוי מהאור הכלול בעצמות המאור היא
7 ע"י צמצום עצום.

ד. גאולה כהרף עין

⁹ עי"ש הע' # 27.

¹⁰ עי"ש הע' # 28.

¹¹ שם הע' # 29:

ובמכ"ש מאור השמש, שהמשכתו של אור המתפשט מהאור הכלול בשמש היא ע"י נרתק (סה"מ תרע"ח ע' קא. סה"מ קונטרסים ח"א רט, סע"א).

ומה שמובא ענין זה (הצמצומים שלפני צמצום הראשון) בתורה החסידות בדרך **חידוש** – אולי יש לומר, דזה גופא שבתחלה הי' האור כלול וממנו נמשך האור שבבחינת גילוי – הוא חידוש גדול. דמכיון שהוא ית' אינו מוגדר בשום גדרים ח"ו – הרי ביכלתו ית' שיהי' האור שבבחינת גילוי **מבלי** שיהי' תחלה כלול בהמאור [ועד"ז בהאור שבבחי' גילוי גופא, שיהי' האור השייך לעולמות **מבלי** שיוקדם תחלה האור שלמעלה משייכות לעולמות]. ואדרבא, מצד שכל הי' מסתבר לומר, דמכיון שהסדר ד"השתלשלות עילה ועלול" [כשכל בחינה משתלשלת ונמשכת מ"עילה" שקדמה אלי'] הוא מצד זה שהוא ית' צמצם עצמו כביכול בכדי שיהי' מקום לשכל – הרי מסתבר לומר שהסדר ד"עילה ועלול" הוא רק בהבחינות שאחר הצמצום, ולכל היותר – לאחר שישנו כבר האור שבבחינת גילוי (לפני הצמצום). ובזה **החידוש** שסדר זה ד"עילה ועלול" הוא גם לפני הצמצום, דהאור השייך לעולמות הוא, "עלול" ונמשך מהאור שלמעלה משייכות לעולמות, ויתירה מזו – שגם כללות האור* הוא "עלול" ונמשך מ"עילה", אור הכלול בעצמותו (משיחת ש"פ תצוה תשמ"ה (התוועדויות תשמ"ה ח"ב ע' 1338 ואילך)).

ועי"ש שוה"ג.